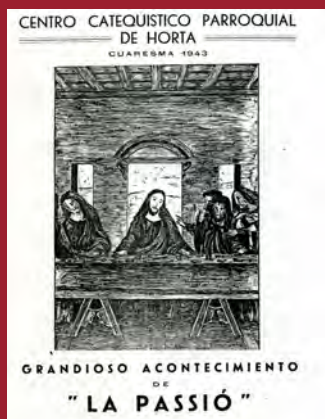

150 SPAI

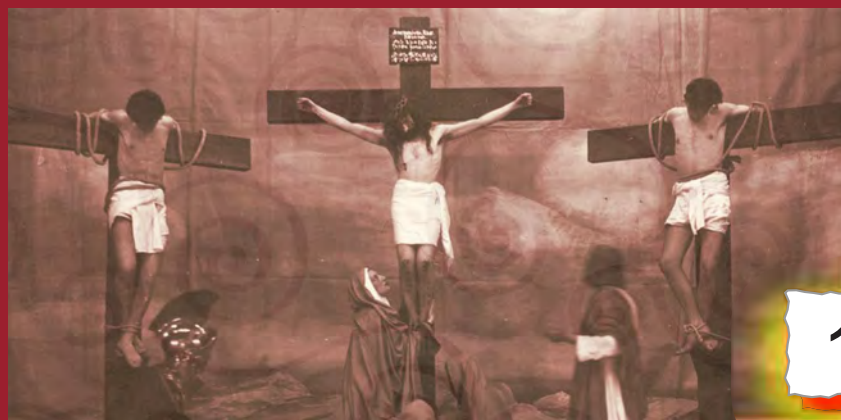
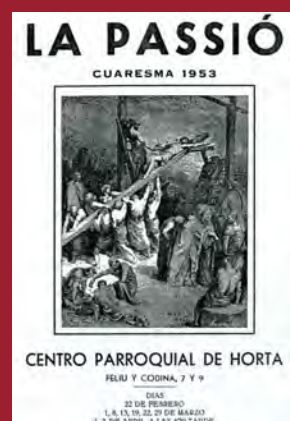

La Veu dels Lluïsos

Núm. 114 - març - abril 2015

1943

1953

1964

DIMONIS I PASTORETS

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA
Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

SUMARI:

La Junta informa.....	2
El nostre consiliari	3
Necrològiques.....	3 i 4
Vida de les Seccions	5 a 14
Notícies.....	15 ,18 i 19
Galeria fotogràfica	16-17
Entrevista.....	20 a 22
Una mica de tot	23 a 25
El conte del soci	26
Tal dia com avui	27
Raconet infantil.....	28 i 29
Aquest mon tan nostre	30 i 31

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antoni F. Araujo

Dora Serra i Espada

(Coordinació)

Pere Solé i Serra

(Correcció)

Salvador Casals i Gausachs

(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Aina Soria

Anna Bartra

Anna Santacruz

Clara Solé

Dora Serra i Espada

Francesc Solé Vendrell

Joaquim Terradas

Josep Magrans i Breu

Jordi Fàbregas i Olivan

Junta Directiva

Maria Franquesa

Montserrat Reguard

Núria Font i Revilla

Pilar Serra

Ricart Terrades i Mut

Salvador Casals i Gausachs

Imprimeix: EL TINTER, SAL

DL.: B - 12.935 - 89

Aquesta publicació no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

La Junta Informa:

8

anys al capdavant de la presidència d' una entitat plena d'efervescència, de persones amb idees, amb ganes de fer, amb molt d'entusiasme!

Al llarg d'aquest 8 anys hem viscut de tot, la mort del meu braç dret en Francesc, un cop molt fort que amb l'ajut de moltes persones vàrem poder superar i seguir... Mil i un projectes volíem tirar endavant i crec que ho hem aconseguit!

- Hem legalitzat l'entitat, hem fet uns estatuts nous i un regim intern.

- L'hem donat a conèixer

- L'estem adaptant a la normativa de seguretat i accessibilitat que estem obligats a complir.

Part del deures que ens havíem posat ja estant fets.

Crec que en Francesc i tants d'altres socis que en un altre temps varen fer tot el possible per seguir endavant, estant contents de la tasca feta.

I el deure principal, la missió de Lluïsos: **Fer de casa nostra un espai de trobada, de creació artística i cultural** aquest l'hem fet gràcies a tots els socis implicats en les seccions. Moltes persones que des de quasi l'anonimat fan possible el munt d'activitats que oferim. A tots ells els hi agraeixo molt tot el suport i tota l'energia que m'han traspasat tot realitzant el seu dia a dia.

A tots els socis i amics que a la crida d'un mail eren capaces de embrutar-se i cansar-se per tal de fer de Lluïsos un lloc eficient i agradable.

I com no la junta directiva, la meua junta, amb persones positives capaces de saber renunciar a les comoditats de casa seva i de passar-se un munt d'hores tot treballant per l'entitat i pels altres. En especial l'Anna, en Xester i en Rafel i a tots els altres... Anna, Pere, Antoni, Maria, Sílvia, Sílvia, Lel, Angel moltes gràcies a tots per fer-me costat.

Ha estat un temps d'aprenentatge, de creixement personal intensiu...de joia, de nervis, de patiment, de confiança, de seguretat, d'incomprensió, d'acompanyament, d'esforç, de lluita!

Núria Font

Presidenta dels Lluïsos d'Horta

Malgrat no em puc fer present en moltes de les activitats que es fan aquí als Lluïsos, em teniu ben informat. Les tasques parroquials em fan estar força centrat a Terrassa i la nostra Església Diocesana, em serveix aquest mitjà per poder expressar el que viurem aquests dies.....

Hem començat aquest temps de Quaresma, un temps que se'ns convida a replantejar-nos com vivim la nostra vida, la nostra fe..... personalment i en comunitat.

L'home viu un desert... un camí de reflexió. El desert, en la vida de qualsevol persona, és un camí necessari per arribar a la fita desitjada. Parlar de desert en el camí de la vida cristiana és parlar de moments difícils pels quals haurem de passar si pretenem arribar ben preparats a la Pasqua de Resurrecció. Poden ser dificultats físiques, en forma de malaltia, o dificultats psicològiques i espirituals, en forma de crisi interior i temptacions, o problemes socials, en forma de dificultats econòmiques, relacions laborals o familiars.

Totes les grans persones van haver de passar per deserts interiors o exteriors, abans d'arribar a ser el que van ser. També Crist, va haver de passar pel desert, i no ho va fer empès pels seus desitjos més naturals, sinó empès per l'Esperit. El desert va ser per a Jesús un lloc de privacions materials i de temptacions espirituals. Parlant humanament podem dir que el desert va provar i va enfortir Jesús, deixant preparat per recórrer amb èxit el llarg camí que li quedava abans d'arribar al Calvari i al moment gloriós de la Resurrecció.

També tots nosaltres haurem d'acceptar els moments de desert interior i exterior, si volem arribar triomfants a la resurrecció gloriosa. Aquí entra la misericòrdia de Déu. Nosaltres hem de respondre amb fidelitat a l'amor de Déu, moguts únicament pel seu amor. Les prohibicions morals que es basen únicament en la por al càstig, encara que sigui pedagògicament útils, no ho són, teològicament. Com sabem, en el manament de Jesús és l'amor i mai la por el que ha de dirigir totes les nostres accions. Només en aquest sentit es pot entendre correctament la coneguda frase de Sant Agustí: estima i fes el que vulguis.

Quantes vegades ens deixem entabanar per argumentacions i excuses? Quantes vegades ens posem a discutir amb el dimoni, a tractar de reflexionar, deixant-nos dominar i persuadir? **Amb la temptació, no s'hi juga. Cal apartar-la del nostre camí.**

Algunes persones viuen en el seu interior imatges falses de Déu que els fan viure sense dignitat i sense veritat. Jesús sempre comença a curar alliberant-nos d'un Déu opressor.

Les seves paraules desperten la confiança i fan desaparèixer les pors. La seva presència fa créixer la llibertat, no les servituds; suscita l'amor a la vida, no el ressentiment. Jesús guaireix perquè ensenya a viure només de la bondat, el perdó i l'amor que no exclou ningú..

Junts fem camí cap a la Pasqua.

Mn. Jordi Fàbregas i Olivan

NECROLÒGIQUES

Rosa Garrido i Ribera
(Sòcia nùm. 365)

El dia 21/1/2015 va morir la nostra sòcia Rosa Garrido i Ribera a l'edat de 87 anys.

La Rosa era una persona molt estimada que mai tenia un "no" per a ningú, sempre disposada a col·laborar. Participava en la secció de pintura i, de debò, ho feia molt bé. Va cantar al Grup Coral Horta com a contralt i no dubtava a donar un cop de mà en allò que podia: fou la persona que ajudava a la directora de la coral infantil "Horitzó" fins que aquest grup es va dissoldre.

NECROLÒGIQUES

Rosa, sempre et recordaré, mai podré agrair-te tot el que vas fer per mi i per a tothom que ho va necessitar. Desitjo que el Senyor ho tingui present i valori tot el que has fet durant la teva vida. Et demano que des de la Casa del Pare, preguis per tots nosaltres. Gràcies.

Josefina Valcàrcel

El dia 7/3/2015 ens va deixar la nostra companya Pilar. Havia col·laborat moltes vegades en el nostre butlletí, escrivint ressenyes de les excursions. Era una deixeble molt assenyada de les classes de català i ens havia escrit contes més de dues vegades. Sempre estava de bon humor i era super amable amb tothom: una bona companya! Que Déu et doni un bolígraf i et deixi escriure alguna cosa per animar la cort celestial. Descansa en pau, Pilar!

Dora Serra

Pilar Martí i Canals
(Sòcia núm. 120)

Pere Carbonell i Fita
(20/12/2014)

El senyor Pere Carbonell, mereix un record especial en les Necrològiques que dediquem als nostres socis, perquè la seva tasca social ens ha beneficiat moltes vegades: ens va fer de professor (el seu ofici més preuat) en la formació dels nostres grups de treball: com dirigir una taula rodona, com organitzar trobades de pares, de matrimoni... i moltes més coses.

El considerem un soci honorífic i hem d'expressar públicament el nostre dolor per la seva pèrdua.

Transcrivim unes paraules sàvies de l'enyorat senyor Pere Carbonell:

Sóc conscient, en qualsevol moment, un esdeveniment imprevist em pot empènyer a fer el salt definitiu a l'eternitat. I ho faig serenament, sense ansietat i amb un punt de bon humor.

Joan Martínez i Vendrell
(23/1/2015)

La vida d'en Joan Martínez ha estat molt lligada als Lluïsos perquè aquí era el centre d'operacions dels socis i els seus fills. En Joan, al costat del seu cosí Francesc i dels amics d'infantesa, ha conegut i trepitjat tots els racons d'aquesta casa. Després, de gran, sobretot en la seva etapa social, com a Regidor de Cultura del l'Ajuntament Horta-Guinardo, s'ha preocupat pels nostres problemes i ens ha donat un cop de mà sempre que l'hem necessitat.

Ara plorem la seva mort (massa aviat!) i volem donar el condol més sentir a l'Angeleta, la seva dona i als seus fills i nés.

Joan: et trobem a faltar!

Dora Serra

Teatre

Dimonis i Pastorets

Com ja és tradicional, no podia faltar la gran representació nadalenca dels *Dimonis i Pastorets* que va dirigir la veterana Núria Solé (molt bona direcció!) aquesta representació es va dur a terme tres vegades: 20 i 21 de desembre (el 21, matí i tarda). Es tracta d'una selecció de les obres de Josep Maria Folch i Torres, Joaquim Ruyra i afegitons de personatges de Casa Nostra. L'obra explica les aventures de dos rabadans, en Belluguet i en Bieló (Clara Solé i Laura Canales) que volen impedir que Satanàs (Xavi Sala) i tot una gran colla de dimonis declarin la guerra al Mesies per impedir que neixi a Betlem. Gràcies a la intervenció de l'Arcàngel Sant Miquel (Mireia Fuertes), fracassen en el seu propòsit.

Té gran atracció l'escena de les Calderes d'en Pere Botero amb tantes corredisses per la sala. Molt bé la coreografia que dirigeix la Sílvia Argudo. Immillorable la part tècnica que sempre funciona a la perfecció. (Aquest any la participació de cuplets, tots parlaven de la desitjada in-de-pen-dèn-ci-a) Felicitats a tothom!

Ricard Terradas i Mut

Teatre infantil

Els petits de la casa, és a dir actors dels grups de teatre d'infantils i d'iniciació s'ajunten per oferir-nos un espectacle d'àngels, dimonis i pastorets guiats per la Marta Solé i la Clara Solé, que ja ens porta al principi de període del Nadal.

Com cada any Sant Pere està revolucionat per preparar als angelets pel gran esdeveniment que és Nadal, cal que ho tingui tot enllestit a temps. Des de l'Infern faran tot el possible per que el mal triomfi. Mentrestant una estrella es mou pel firmament.

Aquest cop les noves tecnologies han entrat de ple al regne del cel. Els angelets tenen "whatsapp", els dimonis s'informen per "facebook" i "twittegen", tot i que per poder assabentar-se bé de tot els hi cal anar presencialment a la terra. Ja no estem amb camins de carro sinó que a Betlem s'arriba en tren i autobús.

Les directores han donat una volta a la història, modernitzant-la, adaptant-la als nous temps, deixant-nos però que àngels, dimonis i pastorets ens facin gaudir a grans i petits d'aquest tradicional espectacle nadalenc.

Anna Bartra

Els grups infantils dels Lluïsos ens van oferir els dies 13 i 14 de desembre del 2014 aquesta bonica obra, una versió de 20 minuts de durada, en la que Sant Pere, juntament amb uns angelets, preparen la vinguda de Jesús. Però des de l'Infern, Satanàs i els seus dimonis volen impedir l'esdeveniment. Òbviament no se'n surten i tot acaba feliçment.

Els petitons que van intervenir van fer-ho molt bé i amb gràcia (són la llavor dels futurs actors de la Casa). Bona la part de llums i so. La direcció per part de les germanes Marta i Clara Solé, perfecta (tenen pasta d'artistes aquestes noies!) Ànims! Seguiu en aquesta tasca! Som-hi noies! Endavant el grup infantil!

Ricard Terradas i Mut

Teatre juvenil

Espectacular!! Aquesta és la paraula que millor defineix la posada en escena que la Paula Casanovas i la Irene Hernández ens han mostrat a *Wicked*, el musical del Grup de Joves dels Lluïsos va fer volar bruixes, literalment.

Durant l'últim cap de setmana de febrer i el primer de març hem estat "embruixats" per l'energia i vitalitat d'aquests joves. Cal fer una menció especial a tot l'equip que ha fet el vestuari, l'escenografia, el maquillatge, els tramoies, la il·luminació, el so... aquestes produccions requereixen molt esforç i l'equip de la Paula ha fet una gran feina.

Sembla que de mica en mica, aquests joves ens van demostrant amb la seva interpretació que això ho porten a dins.

La història narra la vida de les bruixes del Màgic d'Oz, la bruixa dolenta del Oest (Elphaba) i la bruixa bona del Nord (Glinda), tot aclarint que res és el que sembla i ni l'una era tant bona, ni l'altra tant dolenta, la vida a Oz i al Regne Maragda just abans del Clàssic (El Màgic d'Oz) i de que la Dorothy hi arribés, aquests dies hem esbrinat qui eren en realitat l'home de llauana, l'home de palla i el màgic d'Oz.

En aquesta representació hi ha col·laborat la resta dels grups de teatre fent de figurants: Habitants d'Oz, Nines de porcellana, Nenes de caramel i els Munchkins. En definitiva tot un món de fantasia que vàrem poder gaudir sense que hi manqués cap detall, fins i tot el Totó (el gosset) va sortir a l'escenari.

Anna Bartra i Anna Santacruz

Teatre musical

(Obra representada durant els dies 28, 29 i 30 de novembre del 2014. Representació que es va repetir els dies 3 i 4 de gener del 2015. A benefici de la MARATÓ de TV3)

Si la pel·lícula ja és una irreverència total envers les llegendes del rei Artur, aquesta obra teatral també incideix en la paròdia. Eric Idle, membre dels mateixos Monty Python's, la va escriure conjuntament amb John Du Prez, que va fer la música. Es va representar durant unes 1500 funcions, essent vista per més de dos milions d'espectadors. Ingressà més de 175 milions de dòlars. Això ja dona una idea de l'èxit que va obtenir.

Fins aquí la petitíssima ressenya de l'obra en quant al seu ressò a Broadway.

La trama es va desenvolupant de manera humorística.

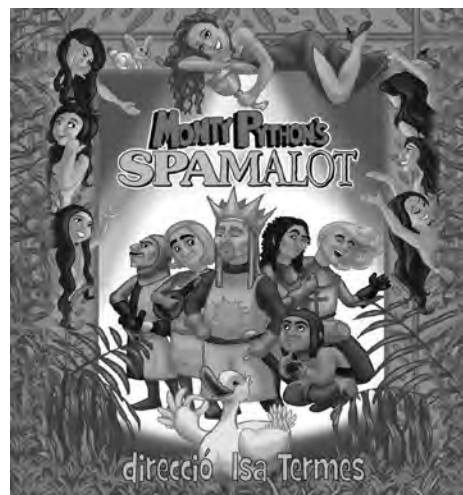
El rei, que torna de guerrejar, vol formar de nou la famosa Taula Rodona i és per això que va a la recerca de cavallers. Com no li resulta fàcil, va nomenant cavallers a homes que, ni tenen intel·ligència, ni són nobles ni en saben res de res. A part del mateix rei Artur, (que també té la seva ració de ridícul) es pot dir que no hi ha cap personatge que no quedi ridiculitzat. Gairebé tots són d'una manca d'intel·ligència tan supina que fa fredor. I l'obra no deixa de fotre's del mort i de qui el vetlla.

Si els genials Germans Marx ja van triomfar a Broadway en uns temps on el seu humor era massa avançat als anys que corrien, els Monty Python, també tenen aquestes bromes

Assajar una obra d'aquestes característiques no és gens fàcil. Hi ha cançons, balls, gags que s'han de representar de manera que quedin dins de la pura paròdia estrafolària, però que es vegi que són pensats per a què així sigui. I aquest quadre escènic dels LLUÏSOS, aquesta vegada, ho ha brodat.

No sóc dels que pensa que, essent un quadre escènic d'una entitat de barri, la possible crònica que es pugui fer sobre una obra de teatre, representada en la pròpia entitat, hagi de ser vanagloriada sempre; no; però en aquesta ocasió, amb tota la meva sinceritat he de dir que l'han brodat; que l'han clavada. Des de la pròpia directora, Isa Termes fins el darrer/ra ajudant/a del que hagi estat la seva funció. Tots/es, molt bé.

Crec recordar que per a poder-la representar amb certes garanties, tota la **troupe dels Lluïsos va haver**

d'assajar durant uns quants mesos. El resultat va estar d'allò més aconseguit.

Destacar algú en concret, seria molt difícil i tanmateix, podria esdevenir injust per algú ja que, segur, m'oblidaria d'algun nom. Per tant, millor felicitar-los a TOTS PLEGATS. I dir-los, **seguiu així, si us plau. Ens agrada riure de bona gana, com ens heu fet riure amb aquest SPAMalot!**

Joaquim Ciutat Viu

El grup de teatre musical, sota la direcció de la Isa Termes, ens va oferir els passats dies 22, 23, 28, 29 i 30 d'octubre l'espectacle SPAMALOT. És una versió de la pel·lícula dels Monty Python *Els Cavallers de la taula Rodona i els seus bojós seguidors*, però fet amb caire musical. Es tracta de les aventures del rei Artur de Camelot, que vol reunir uns valents cavallers per buscar el Sant Grial i poder formar la Taula Rodona. Tot comptant amb la Dama del Llac viuen unes divertides aventures fins aconseguir, per fi, el seu objectiu.

L'obra ha comptat amb una bona colla de cantaires i dansarins, molt ben coordinats. Ens han complagut les coreografies tant dels actors joves com del veterans. El personatge del rei Artur, en Pep Royuela, ben interpretat. La Dama del Llac, la Paula Casanovas, magnífica. Molt bona l'entrada i sortida dels monjos per la sala; molt bo també el moment final del casament.

La platea es va omplir en cada representació, senyal de l'èxit obtingut. Molt bé la part tècnica, els llums i el so. Felicitats a la directora que cada dia ho fa més bé. Val la pena el gran esforç que suposa haver de dirigir tanta gent.

L'obra s'ha representat dues vegades més per col·laborar amb la Marató de TV3. La participació del públic ha estat bona.

Ricard Terradas i Mut

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instalador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz

Tel. 619108675

Fax 93 4278942

cl Logronyo, 2

www.psi.cat

psi@psi.cat

08035 Barcelona

Esbart Folklòric d'Horta

Sargint les danses de tradició

Des de l'Esbart Folklòric d'Horta hem volgut reflexionar sobre la nostra funció en aquesta societat. *Promoure i difondre la cultura catalana a través de la dansa d'arrel tradicional.* Una part d'aquest missatge la tenim clara: ballem, reproduïm, recuperem, actualitzem la dansa popular catalana, per tal que no es perdi tan valuosa essència de la nostra cultura.

Però és cert, que en el nostre cas particular, hàviem relegat la indumentària a un mer acompanyant de les nostres danses. La moda dels anys 50 i 60 va encasellar de manera molt errònia els vestits *tradicionals, pubilla, hereu, menorquins, mallorquins, eivissencs, valencians...* Fal·lilles per sota genoll, cossets de ras negre, davantals curts, vellut negre pels homes, barretines curtes i vermelles. Res! Tot és una falsa imatge del que realment era la indumentària usual als segles XVIII i XIX, segles dels quals provenen la majoria de les danses que ballem en l'actualitat.

Per aquest motiu, gràcies a la motivació del director del Cos de Dansa, Raül Puga i Fernández, alguns dels membres de la junta van participar en un curs sobre vestuari tradicional, que proposava l'Espona, de l'Esbart de Rubí, amb l'indumentarista i figurinista Pau Fernández, el qual ens va obrir els ulls davant de tants tòpics, i ens va encaminar cap a un món fantàstic de colors, textures, contrastos i sobretot fidelitat.

Arran d'aquell curs, la nostra estimada Katy Pailhez, responsable de vestuari, i la nostra presidenta, Mercè Sala, van emprendre un llarg camí de costura. L'Esbart sencer, especialment el Cos de Dansa, volem agrair-los les hores de dedicació i els esforços fets. Recordem que han desenvolupat (i segueixen desenvolupant) aquesta tasca d'interpretació, creació i costura de forma totalment voluntària. L'artífex d'aquest sarau tampoc se n'escapa. Som molts els que gaudim i gaudirem del privilegi de poder presumir d'un gran vestuari creat des del rigor del nostre passat.

Perquè us feu una mica més una idea..., penseu en una setmana rere l'altra, buscant teles, remenant baüls, prenent mides, aprofitant peces antigues, reinterpretant cortines, imaginant conjunts, creant un personatge amb tots els seus detalls, recorrent botigues, mercats i paradetes... No es poden contar les hores de feina que hi ha dedicat cadascun d'ells. I no només ells, sinó tots els que han participat i segueixen participant d'aquest projecte.

Imagino les manes de la Katy i la Mercè, amb els dits endurits per les punxades, la cinta mètrica penjada al coll, o bé a la falda, agulles entre els llavis i per tot arreu, fils i retalls decorant l'escenari que les envolta, de vegades el menjador de casa seva, d'altres el vestuari que compartim. És tanta la il·lusió amb la que han assumit aquest gran repte, que malgrat el tic-tac del rellotge, que dansa recordant que aviat s'hauran d'estrenar tan bells vestits; segueixen com formiguetes que recol·lecten aliments per l'hivern, desenvolupant tan complexa i delicada tasca amb paciència i dedicació.

És molt senzill parlar de la complexitat de tot plegat, però cal saber exactament del que es tracta.

Al segle XVIII les dones vestien com a mínim, les mitges, els calçons, uns enagos amb farbalans, uns vions, una faldilla folrada de fit a fit, i per acabar un bon davantal. Tota aquesta roba arribava fins a un pam de terra i descansava a la cintura tot formant centenars de plec que accentuaven les corbes femenines. La part central, però, destacava per una pala llisa on reposava la part central de l'embarnillat del cosset que estilitzava la figura. Roba de tapisseria, sovint amb motius florals decoraven els vestits. Les bruses sota els cossets i quantitat de complements com mantons, manteletes, mantellines, rets i mitenes, còfies, caputxes i agulles; penjolls, collarets, mocadors, arracades i fermalls. Tot un conjunt de gran diversitat de textures i colors.

Pels homes, destacava la pana o el vellut de molts colors diferents, pantalons $\frac{3}{4}$, tot i que més endavant van posar-se de moda els llargs. Camises amples i frondoses, colors vius, armilles fetes amb llana o tapisseria, contrastant tots els motius; americanes curtes o llargues, botons ostentosos, en el cas dels homes més rics, i de fusta per als més pobres. Mocadors, rets i barretines de gran varietat de colors, formes, llargàries i maneres de dur-les. Faixes ratllades i llises, també faixins. Polaines cobrint mitjons i sabates. De vegades, fins i tot, sortien amb mantes utilitzant-les de complement.

Com veieu no és poca la delicadesa que cal per representar la vertadera essència de la indumentària del nostre passat. Se'ns obra un món de colors i diversitat mitjançant les textures de les nostres arrels.

Si heu quedat parats de la feinada i el detall amb el que s'està reconstruint el vestuari, podeu gaudir-ne en el nostre proper espectacle: **Primavera** de l'Esbart Folkloric d'Horta. Un espectacle, que d'entre altres molts motius, destacarà per lluir un fabulós vestuari.

Aina Soria
Comunicació
Esbart Folkloric d'Horta

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
Estilistas de Imagen

- estilistas de imagen
- especialistas en color
- especialistas en cambios de imagen
- depilación a la cera
- pedicura
- manicura
- maquillaje
- peluqueria unisex

HORARIO:
MARTES a JUEVES: de 9:30 a 13 y de 15:30 a 19 h. • VIERNES: de 9:30 a 19 h. • SÁBADO: de 9 a 14 h.

HORAS CONCERTADAS:
C/ Martí i Alsina, 16-20 • 08031 BARCELONA ☎ 93 429 25 25

studi
GRANVIA

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 516 - 1r8a
08015 Barcelona
600600801 - www.studigranvia.com

 Flors Bisbal
Flors - Plantes - Jardineria

Joan Font

c/ Horta, 67 • 08032 Barcelona
93.429.07.39 - 619.545.397

Tennis de Taula

La temporada avança i els equips representants dels Lluïsos d'Horta estan fent una bona temporada esportiva, tot i les dificultats en alguna categoria.

El nostre màxim representant, l'equip de segona nacional adscrit a la federació espanyola de tenis de taula, es troba situat en el grup de descens de la categoria. Està lluitant per mantenir la categoria, tot i la complicació que comporta competir amb equips que tenen més recursos.

Tots els equips de veterans de les tres categories, primera, segona i tercera, estan situats en còmodes posicions a la meitat de la taula classificatòria i que a hores d'ara ja podem dir que mantindran les seves respectives categories per la propera temporada.

Estem preparant els campionats de Catalunya de veterans que es faran properament a Calella i també participarem en els Campionats d'Espanya de Veterans que aquest any es celebren a Altea, Alacant.

A més l'escola de tennis de taula per a nens, funciona a ple rendiment amb 16 nens que participen regularment en competicions oficials, que organitza la Representació Territorial de Barcelona de la Federació Catalana de tennis de Taula, dins del programa Circuit Promeses.

També s'està consolidat un grup de gent gran, que d'una manera no competitiva, s'acosta a la sala de tennis de taula, per practicar aquest esport.

*Text i fotos: Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula*

**Vols Jugar a Tennis de Taula????
Vine a l'escola dels Lluïsos
d'Horta
Dilluns i Dijous de 17,30 H a 19
H
Telèfon 646314448
tennistaula@lluïsohorta.cat**

Vespres de jazz

VII – Temporada de Vespres de Jazz

Avança aquesta setena temporada a bon ritme i amb concerts molt interessants.

El passat 15 de novembre ens va visitar el grup **Dale Turner Quintet**.

El 13 de desembre, **Toni Gili & The Swing Tonics**, amb músics de **La Locomotora Negra**, amb el gran **Toni Gili**.

El 17 de gener, la nostra nit de blues amb **Miquel Talavera Power Trio**.

El 14 de febrer **Bitter Quartet**.

I recordeu... sense la vostra assistència, tots aquests concerts no serien possible. Us hi esperem!!!

Josep Magrans

Excursionisme

Excursió de calçotada

El dia 31 de gener 35 persones vam fer una excursió a Barberà de la Conca i a Salomó per passar el dia . Un cop allà ens esperava un guia local que ens va fer una ronda pel poble fins arribar al Castell que està molt ben conservat, ja que fins als anys vuitanta va **ser l'escola del poble. Vam acabar al celler cooperatiu** on ens van explicar el procés del vi i finalment ens van convidar a una copa de vi o de cava. Va ser molt interessant tota la visita, llàstima que feia molt vent i fred. Després ens vam encaminar cap a Salomó on ens esperava una bona calçotada. Esperem que un altre dia vingueu amb nosaltres.

Visites culturals

Aquest cop va tocar anar a veure el recinte modernista de l'hospital de Sant Pau. Va ser molt bonic de veure aquelles sales tan ben decorades així com també com es distribuïen els pavellons dels malalts pensant en el bé i en la salut de les persones tal com es feia en aquella època. Ens va guiar una noia molt agradable **que ens va donar tota mena d'explicacions. Intentarem fer una altra sortida ben aviat.**

La visita va ser el dia 3 de desembre i vam ser 24 persones.

El 28 de gener tornem a sortir per veure un altre edifici singular de Barcelona: el palau Güell situat al carrer Nou de la Rambla. Aquest cop érem 20 persones. Una altra joia del Modernisme, aquest cop de Gaudí. **L'edifici està molt ben restaurat i val la pena passejar-se per les habitacions, patis i terrat d'aquesta casa senyorial.**

Maria Franquesa

Adéu, Senyor Carbonell...

En Pere Carbonell va ser per a tots nosaltres — sobretot els petits de casa i la resta de veïns de l'entorn, del carrer de Feliu i Codina— el Senyor Carbonell. Senyor amb totes les lletres i amb tots els honors.

Tota la seva vida de jove, l'estudiant de l'Escola Normal de la Generalitat, el formar part del Front Nacional de Catalunya, el ser cap d'unitats d'artilleria de l'Exèrcit Republicà, el temps passat al camp de concentració, el retorn a Catalunya i el seu pas per les presons d'aquí, tot això per la seva decisió de lluitar per la democràcia i les

llibertats del poble català, tot això i molt més ho vam saber de grans.

Per a tots nosaltres era aquell senyor, pare de tota una quitxalla, que admiràvem perquè ens explicava contes i històries en un teatret de titelles, en dies especials de celebracions o algunes festes, a casa seva, amb una gràcia, unes veus i uns diàlegs, que no recordo haver tornat a sentir mai més. Quan ens cridaven **a titelles** era festa major. Abans, aquestes petites diversions eren una privilegi i ell ens les va donar. Li agradava la canalla i traspuava la seva vocació, per això estudià per mestre, ho portava al cor. També recordo les engegades de globus cap al cel el dia del seu sant. A tots ens deixava meravellats.

Ens hem anat veient de grans, algunes visites a la mateixa caseta de sempre, però llavors parlàvem d'altres coses, del barri, de la Isabel, dels fills, del país, i sempre amb aquell cap tan clar i tan al seu lloc que em feia una mica de sana enveja.

La Pilareta sempre durà al cor les teves titelles!

Pilar Serra

Joan Martínez i Vendrell

Com molt bé deia el seu germà Ricard, que ens va deixar ja fa uns anys, els Martínez Vendrell i els Solé Vendrell més que cosins germans eren germans cosins ja que compartíem els nostres primers anys de vida més com a germans que no com a cosins.

Se'n podria escriure un llibre dels records que en conservo d'aquell temps. Records que hem reviscut en les darreres visites que li he fet a l'hospital on ha fet el gran salt que tots farem algun dia... Tractaré de ser breu.

Els bons moments passats a l'hort de l'àvia, on organitzàvem partits de futbol que havien de ser multitudinaris, però com que no ho dèiem a ningú els jugàvem en Joan i jo sols un a cada punta de l'hort fent servir les monumentals figueres de porteria. Els grans damnificats per aquests partits eren els *coronados, buixacs, crisantems, roses místiques* i probablement algunes *turris davítiques* de la tia Rossita.

Les revetlles de Sant Joan, una de força accidentada... Les actuacions estel·lars al Grup Folklòric d'Horta en la seva versió infantil, que dirigia en Jordi Miró, que cantava alguna ària de *Carne a la Griella* del mestre Martino Tornerello, (com es feia dir ell mateix) per acompanyar els moviments d'escalfament...

Segueix a la pàg. 18 ⇨

Galeria fotogràfica

VICKED

SPAMALOT

NOTICIES

(Ve de la pàg. 15)

Les nostres actuacions als Pastorets i a La Passió... Les romeries a Montserrat on se'ns donava un intens bany d'espiritualitat, doncs entre maitines, vespres, misses i viacrucis passàvem més temps resant que no pas jugant. Alguna vegada ens havíem escapat sigil·losament dels Vespres amb la consistent excusa de que havíem d'anar al wàter... Però no s'ho empassaven i tot s'acabava amb un clatellot a cada ú i a dormir sense sopar...

I van passar els anys com acostuma a passar... En Joan, que era molt alt, es dedicà al bàsquet i jo em vaig decantar pel futbol. Però no ens hi vam guanyar la vida, ni ell va ser un Màgic Johnson ni jo un Sandor Kocsis...

I ens vam integrar en colles diverses de gent de la nostra edat, amics i amigues del barri. Vam organitzar *festes particulars* i revetlles. Amb la colla vam conèixer nois i noies i es van formar algunes parelles... Però si no m'erro tan sols una va arribar al matrimoni...

I ens bevíem el whisky de l'oncle Joan, que tenia guardat per quan tenia alguna visita de cert compromís i es trobava el Johnny Walker sense ni una gota de líquid...

També vam fer un parell de pel·lícules amb la secció d'Àgora, que van ser molt ben acollides en els mitjans cinematogràfics tot i la precarietat de pressupostos i mitjans tècnics...

I les anades a Montserrat a peu... La més sonada la primera. Sortíem d'Horta, travessàvem la serralada de Collserola cap a Sant Cugat i d'aquí a Rubí. El tram més controvertit va resultar ser el de Rubí a Ullastrell i és que quan trobàvem dos camins agafàvem el més planer i aquest solia acabar en una vinya! Si n'hi havia deu, deu vegades que ens vam equivocar... Resultat: teníem previst arribar a Ullastrell a les sis de la tarda i vam arribar a les nou del vespre quan ja era ben fosc.

Era Dijous Sant i ens vam perdre l'ofici... Havíem de buscar un lloc per dormir i un bon home, que era el barber del poble, ens va obrir el Sindicat de Pagesos i ens va deixar uns maps molt ben detallats perquè no ens perdéssim més... Vam dormir en sacs de dormir entre sacs de blat, civada i ordi...

Pensàvem llevar-nos a les sis del matí però no ens vam despertar fins a les nou. Des del wàter del sindicat, vam veure la muntanya de Montserrat, era molt a prop. Vam calcular que a les dotze del migdia seríem a dalt. Vam esmorzar tranquil·lament i a un quart d'onze iniciàvem el camí cap a La Puda (que va resultar ser *la puda que el va matricular*) perquè era molt lluny. Llavors venia la pujada, no he entès mai per què no fan les muntanyes planes, s'evitarien molts accidents i rescats complicats.

Vam arribar a dalt a les sis de la tarda sense haver dinat, ens ho havíem menjat tot per esmorzar. Era Divendres Sant i a més de perdre'ns l'ofici de tenebres vam constatar que les botigues eren tancades. Vam seure a la Terrassa d'un restaurant, ens portaren la carta i tot eren coses on hi era present la carn. Vam acabar menjant truita a la francesa... Val a dir que fèiem més badalls que rots... Volíem comprar una ampolla de whisky però no en tenien i ens vam haver de conformar amb una d'Aromes de Montserrat.

Havíem escollit per dormir un lloc al camí dels degotalls. Portàvem una tenda que ens havia deixat la telefonista de can Julià. La tenda era per tres persones i nosaltres érem cinc, era evident que almenys no passariem fred. Quan va ser l'hora de parar la tenda va resultar que ens havíem deixat els pals a Horta! Hi havia dues solucions o que algú anés a Horta a buscar els pals o be fer servir la tenda de manta. Després de votar, cosa impossible en aquell any 1962, vam optar per la segona opció. Amb les motxilles com a coixí i abrigats amb la lona de la tenda vam disposar-nos a passar la nit.

-Sento pudor d'aromes! -va exclamar a les dues de la matinada el Casimir Torné.

-Naturalment, tens l'ampolla a la teva motxilla. -Respongué en Manel Bartomeus.

-Això està enganxós -digué en Cesc Espluga...

L'ampolla s'havia destapat i el preuat líquid ens havia enllefarnat a tots. No vam poder dormir més. A les sis del matí del dissabte ja érem a la plaça de Montserrat per comprar quelcom per esmorzar, però tot era tancat. Per fer temps vam agafar el funicular i ens vam plantar a Sant Joan on també era tancat. Per passar l'estona vam caminar un parell d'hores i en vam reposar un parell més, quan vam tornar al monestir les botigues tornaven a ser tancades.

Llavors en Joan i jo ens vam recordar que la Maria i la Carme ens havien dit que coneixien una senyora que estaria a la cel·les de l'Abad Oliva i que si ens trobàvem en dificultats s'havia ofert per ajudar-nos. Era la senyora Paniker germana dels coneguts germans Paniker.

Ens va donar un esmorzar-dinar i ens va oferir allotjament per aquella nit, cosa que vam acceptar de bon grat, doncs no ens entusiasma l'idea d'haver de dormir de nou al camí dels degotalls al mig d'un bassal d'Aromes...

Per fi vam poder assistir a la Vetlla Pasqual. No sé perquè ens va semblar que el Pare Abad quan entrava conduint el Ciri Pasqual en processó, cantava la mateixa cançó que en Sammy Davies Jr. a *La Cuadrilla de los once*. Com que estàvem tan cansats em penso que sentíem visions...

La tornada a Horta va ser plàcida... Aeri, tren i tramvia...

Després, entre les respectives "milis" els estudis i que jo vaig fugir a les muntanyes, en Joan i jo ens vam distanciar en l'espai que no en l'esperit.

Joan, on sigui que siguis, si és que hi ha un lloc fora d'aquí, hauràs trobat molta gent estimada. Guarda'ns lloc als teus germans-cosins.

Francesc Solé Vendrell

**Una foto de la pel·lícula *El preu de la venjança*
En Joan i en Cisco acaben de matar l'Armand Calafell i en Cesc Lluell**

Teatre professional

Iaia!!! (de Roger Peña, amb Montserrat Carulla)

Aquest 25 de gener vam tenir sessió de Teatre amb majúscules. Vull dir que era teatre professional: una companyia que venia al nostre Centre per mostrar-nos la seva actuació, molt bona, amb uns decorats magnífics i una dicció esplèndida. Va ser un plaer.

Reflexions: fer teatre no és jugar; és estudiar i aprendre un art. Quan l'artista ja té el títol de professional, cal mirar-lo atentament i valorar-lo. És el mestre de l'amateur, que som tots els que actuem normalment als Lluisos.

Avui he descobert (ja ho sabia) que el nostre local té les condicions òptimes per transmetre'ns els so, l'acústica. He descobert que les meves orelles no estan tan sordes com em pensava perquè si l'actor sap dir bé, les seves paraules m'arriben perfectament.

Seria bo que de tant en tant, més sovint, poguéssim gaudir de l'espectacle que ens mostren els professionals perquè ajudaria als nostres amateurs a aprendre més (si és que es dignen venir a veure l'espectacle)

Nois i noies aprenents d'artistes: veniu al Teatre, sobretot quan és escrit en majúscules!

Dora Serra

Pere Solé i Serra
(Soci núm. 76)

En Pere és el germà petit de la saga dels Solé. Va néixer un quatre de gener del 1965 (el dia 10 d'aquest mes va ser una gran festa per celebrar la cinquantena).

Dora= Què recordes de la infantesa?

Pere= Els jocs al pati de casa amb els cosins Serra i els veïns: en Miquel Aragall, en Jordi Cibeira, el Roberto, les germanes i l'Ernest Sitjà. Recordo les revetlles de Sant Joan que anàvem per les cases a recollir fustes i mobles vells per cremar. Un veí volia que m'emportés un bocoi de fusta per al vi. No passava per la porta. El vaig abandonar, que s'espavilés un altre!

Dora= Quan nomenes amics, sempre surt l'Ernest Sitjà.

Pere= Dèiem que érem germans: els seus pares eren també els meus i viceversa. De petits hem passat hores i dies jugant. Omplíem l'habitació de llibres i andròmines i construïem una ciutat amb cotxes, trens, ninots, soldats... Quan ens cansàvem sortíem al pati i inventàvem nous jocs. A l'estiu, en temps de vacances, el meu germà Toni i el cosí David capitanejaven unes *Olimpiades* que duraven un dia sencer. La mare ens feia el dinar: una olla de macarrons per a tots els participants: germans, cosins i veïns.

Dora= No tot va ser oci. Devies anar a l'escola.

Pere= Fins a setè d'EGB vaig a les escoles Homar, vuitè el passo a l'escola Enric Borràs (actualment Baloo), al barri de Mont-

bau, entro a l'escola de les Llars Mundet i faig Formació Professional de fusteria durant dos anys. No trobo feina enlloc d'aquest ofici. Començo a fer suplències d'Auxiliar de Geriatria a les Llars Mundet, estudio i em trec el títol d'Auxiliar de Clínica. Durant uns quants anys treballa per la Diputació de Barcelona fent suplències al geriàtric PSICO-Mundet i a la Clínica Mental de Santa Coloma de Gramanet, fins que l'any 1988 entro a la Residència d'Atenció Especialitzada de Disminuïts Psíquics Can Ruti (Badalona) amb contractes de mig any, renovables. Quan hi ha oposicions m'hi presento, les aprovo i ja tinc contracte indefinit! Encara exerceixo com a Tècnic Especialista. Estic al torn de nit. M'agrada perquè així durant el dia puc fer coses extres a Horta.

Dora= Vas fer la mili?

Pere= Me'n vaig lliurar per excedent de cupo. El pare va dir: mira, un noi que em sortirà barato! No caldrà enviar-li vitualles ni propines! Li vaig demanar que me'ls donés directament, però sempre em va dir que NO!

Dora= Parlem d'Horta i els Lluïsos?

Pere= Recordo haver fet teatre de ben petit. Una mica més grandet m'apunto al Grup de Joves de la Parròquia que portaven els germans Pere i Josep Caminal i la Maria Àngels Saperas, entre d'altres. Un any fem una representació nadalenca a l'Hospital de Sant Rafel. Arran d'aquesta experiència, l'Erènia Font (que també era del grup) escriu una comèdia i ens convenç a tot el grup per a representar-la. Em sembla que es deia: *Nadal, un mot significatiu*. Jo feia de cafeter (el cafeter dels Lluïsos) i em passava l'obra sencera en escena! M'ho vaig passar molt bé! Fem dues representacions i la senyora Benvinguda Valldaura, que feia de directora del grup de sarsuela dels Lluïsos, ens recluta a l'Erènia a mi i uns quants altres. Faig de *Lechuguino* el senyor ben vestit, en la sarsuela *Marieta Cistellera*. Passo a formar part del nou grup teatral que dirigeix el senyor Josep Magrans. Recordo haver sortit en *El Ferrer de Tall*, *El Port de les Boires* (Vaig fer el paper que anys enrere havia interpretat el meu pare), *Quando las nubes cambian de nariz*, *Nuestra ciudad*... Deixo el grup dels Lluïsos i m'enrolo en un grup de Gràcia per interpretar un dels tres personatges de *A les vint hores futbol*. La represen-

Al musical *Spamalot*

tem a Gràcia i a Calaf. A partir del 1994, amb la Penya Blaugrana la tornem a representar als Lluïsos d'Horta i a Siurana, l'any 2007, a la Mostra d'Entitats d'Horta, al pavelló de la República i a Siurana novament. El trio d'actors i director ha anat canviant al transcurs del temps. L'última vegada érem la Cecília Font, en Joan Ramon Martínez i jo, dirigits per Jaume Saura.

Dora = I als Lluïsos devies sortir als Pastorets?

Pere = Més que d'actor he fet de fotògraf. En Pep Royuela m'ofereix sortir a *Algú ha volat sobre el niu del cu-cut*. Quan es funda el Grup de Teatre Musical dels Lluïsos m'ofereixo per col·laborar i surto en *Dos senyors i un criat*, *Sreck* i *Spamalot*. Apart d'actuar també tinc accidents, com quedar-me clavats d'esquena mentre em treia els pantalons en escena, o obrir-li abans d'hora la trampa a en David Basco i *entomar-lo*...

Dora = Ets assidu a les tertúlies fotogràfiques, també.

Pere = Hi col·laboro des que em van regalar una bona màquina, encara que actualment poques fotos faig. (Això de la fotografia digital no està fet per a mi) L'Ernest és el president de la secció i jo en sóc el secretari.

Dora = Veig que encara esteu molt units l'Ernest i tu. Apart tu estàs ficat en molts altres projectes.

Pere = Vam organitzar una colla d'anys curses d'Scalextric. L'any 1998 creem la Vocalia d'Animació Infantil. Comencem a fer la *Festa del Tió*, el concurs de dibuix infantil, participem a les rues de Carnaval i el Cercavila de la Festa Major amb la *Cucafera Lluisa*, engegarem les temporades de titelles amb molt d'èxit, també organitzem les *Xocolatades de la Festa Major* i des del 2008 hem assumit la responsabilitat d'organitzar la Festa Infantil al carrer Feliu i Codina. L'any 1988, quan es funda la Vocalia de Joventut, amb l'Albert García, en Toni Solé, l'Àngel Sabadell, l'Ernest i jo col·laborem i fem les primeres Festes de Sant Lluís amb sopar inclòs per a cent comensals, a la sala del teatre. Des del 2013 sóc l'encarregat de la *macarronada* de la Festa Major (aquest any, amb 10 quilos de macarrons, vaig fer curt. Em vaig quedar sense poder tastar-los). Des del 2004 formo part de la Junta Directiva; a les ordres de la Carme Oliva jo era vice-president. Des del 2007 sóc vocal en la nova junta.

Dora = Potser encara et sobra temps per a altres activitats...

A Cabrera entre caçoles i fogons

Pere = Des del 1994 formo part de la Comissió de Festes (vigilant que no oblidessin el programa de l'Scalèxtric) Quan la Roser Vallhonestà n'és la presidenta jo formo part de la seva junta. Una de les tasques que n'estic orgullós és de ser un dels creadors de la *Botifarrada Popular*, tant de la Festa Major com la de Sant Lluís.

Dora = Em sembla que encara et queda temps per a fer més tasques per als Lluïsos i per al barri. Les nomenarem per ordre alfabètic:

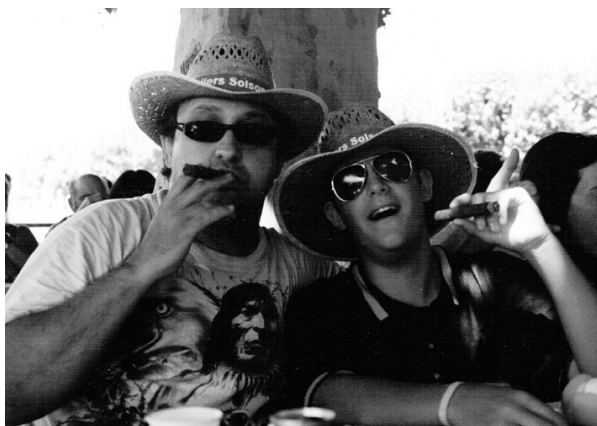
Bitlles = L'any 1994 es funda el Club de Bitlles Siuranenc d'Horta i en sóc Vocal fins

ENTREVISTA

que entro a la junta dels Lluïsos. Jugo normalment en cada competició. L'any 2013 quedem campions de la 10a copa de la Generalitat i 3rs en el 19è campionat de Catalunya. Ara, totes les escoles del Districte coneixen el joc de bitlles gràcies a la tasca portada a terme d'anar pertot arreu promocionant el joc. L'any 2007 ja totes les escoles del Districte s'apuntaren al 1r Campionat de Bitlles en Edat Escolar. Moltes vegades em

Amb el David Basco

trobo amb xavals que diuen: mira, el de les Bitlles!

Cinema = Als 17/18 anys, començo fent d'acomodador. Més endavant ajudo en Josep Forn amb els cartells. Actualment, en Josep i jo programem tota la temporada i assumim la feina que comporta. Aquest curs hem creat la secció *Cinema als Lluïsos*, amb en Xèster Aguilar, el Salvador Casals i els dos Joseps (Forn i Magrans)

Escoltisme = L'any 1981 ja vaig anar de cuiner al campament de Tuixent amb el Grup Escolta Sir Alexander Fleming. L'any següent deixo el Grup de Joves de la Parròquia i exerceixo com a Cap de Llops-Daines i encarregat de material, al Fleming i hi passo cinc anys. Devia ser l'any 1991 quan l'Ernest i jo anem de cuiners a diversos campaments. Ens autoanomenem MAN-DUKAIRES i tenim molt d'èxit cuinant macarrons i tall rodó. Un any em trobo a Besalú amb un Cap de Llops que, casualment, anys enrere jo havia estat el seu Cap. Vam col·laborar amb el Fleming fins a la desarticulació de l'Agrupament, que va haver de plegar per falta de nens.

Futbol sala = Durant uns quants anys vaig jugar amb l'equip dels Lluïsos *Bacardí*

El Grup escolta Sir Alexander Fleming

CPH amb els meus germans Xavier, Lluís i Toni. Gairebé sempre vaig fer de porter.

Pessebres = Des de petit que faig pessebres. Vam començar als Lluïsos, després a la Parròquia. He guanyat una colla de premis. Als 18 anys ja sóc soci de l'Associació de Pessebristes de Barcelona. Cada any un grup de socis ve a visitar el pessebre de casa, després d'haver passat per la Parròquia i els Lluïsos (amb el grup VAI, una colla de nens muntem el pessebre al vestíbul)

Dora = Ara una pregunta molt personal. Ets casat o tens nòvia?

Pere = Ni una cosa ni l'altra. Sóc solter i sense compromís.

Dora = Ui, ui, ui!!!! *El solter d'or!*

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

UNA MICA DE TOT

Benvolguts socis i amics,

Com molts de vosaltres sabeu, actualment la nostra entitat ha engegat diferents projectes i iniciatives. Una d'elles, ineludible, ha estat la rehabilitació i adaptació de la nostra seu a la normativa actual. Aquesta situació ens representa una càrrega financera important.

Tanmateix, la nova Llei de MECENATGE, bonifica totes les aportacions que es realitzin. L'Impost de la Renda de les Persones Físiques (IRPF) incorpora unes deduccions que amb aquesta llei s'han vist incrementades.

Per aquesta raó, *volem demanar-vos a tots aquells que vulguin i puguin beneficiar-se d'aquestes deduccions, fer una aportació voluntària.* En els propers anys, les aportacions que es facin suposaran un increment de les deduccions respecte a l'any anterior.

Què signifiquen aquestes aportacions voluntàries i quins beneficis representen?

Us n'adjuntem un quadre perquè pugueu fer-vos una idea:

Donació	Fins 150€		Més de 150€		Deducció IRPF	Cost Donació
Any 2014						
70	25,00%	17,50 €			17,50 €	52,50 €
100	25,00%	25,00 €			25,00 €	75,00 €
140	25,00%	35,00 €			35,00 €	105,00 €
175	25,00%	43,75 €			43,75 €	131,25 €
200	25,00%	50,00 €			50,00 €	150,00 €
Any 2015						
70	50,00%	35,00 €	27,50%	0,00 €	35,00 €	35,00 €
100	50,00%	50,00 €	27,50%	0,00 €	50,00 €	50,00 €
140	50,00%	70,00 €	27,50%	0,00 €	70,00 €	70,00 €
175	50,00%	75,00 €	27,50%	6,88 €	81,88 €	93,13 €
200	50,00%	75,00 €	27,50%	13,75 €	88,75 €	111,25 €
Any 2016						
70	75,00%	52,50 €	30,00%	0,00 €	52,50 €	17,50 €
100	75,00%	75,00 €	35,00%	0,00 €	75,00 €	25,00 €
140	75,00%	105,00 €	30,00%	0,00 €	105,00 €	35,00 €
175	75,00%	112,50 €	30,00%	7,50 €	120,00 €	55,00 €
200	75,00%	112,50 €	30,00%	15,00 €	127,50 €	72,50 €

Exemple/supòsit:

L'any 2014 vàreu fer una aportació familiar de **70€**, que després de la deducció de l'IRPF va representar un cost de 52.50€ (IRPF 17,50)

Import quota extraordinària any 2014: 18.000,00€

L'any 2015 fent una aportació de **140€**, el cost després de la deducció de l'impost de l'IRPF serà de 70€ (IRPF 70,00)

Import quota extraordinària any 2015: 36.000,00€

L'any 2016 proposem fer una donació de **175€** que tindrà un cost després de deduir l'impost, de 55,00€ (IRPF 120,00)

Import quota extraordinària any 2016: 45.000,00€

UNA MICA DE TOT

Així doncs, **volem fer una crida** a tots els socis i col·laboradors, a incrementar les seves aportacions voluntàries, amb l'objectiu de garantir la nostre solvència i poder amortitzar els crèdits que actualment ens limiten realitzar nous projectes.

Creiem que hem d'aprofitar, en benefici de tots, aquesta nova oportunitat per continuar avançant en els nostres compromisos culturals, socials i identitaris que ens caracteritzen.

Moltes gràcies a tots. Esperem la vostra col·laboració!

Per a qualsevol aclariment, podeu fer les vostres consultes a la secretaria o trucar al 93 427 73 27.

La Junta

Festa de la Gastronomia

Festa de la solidaritat

Vint-i-set cuiners i cuineres, un nombre incomptable de col·laboradors: els que fan cartells, etiquetes, paren taules, disposen els comensals numèricament, els que preparen regalets, els que preparen el llibret, els que busquen fogons, paelles, olles, estris necessaris... i més feines complementàries que, de segur oblidat de comentar. Tot plegat fa que la festa de la Gastronomia sigui una festa entranyable que ens honora als Lluïsos i al barri d'Horta (comença a ser coneguda pertot) Ens congratulem de fer-la present anys rere anys i diem, joiosos: **Som els millors!**

Equip de gastrònoms

Premis Ateneus 2014

Fotografia de grup

Potser ja ho sabeu. Lluïsos d'Horta ha obtingut dos premis en la 25ena edició dels Premis Ateneus que organitza la Federació d'Ateneus de Catalunya.

El passat 15 de desembre de 2014 la Federació d'Ateneus de Catalunya va organitzar al Born Centre Cultural la vint-i-cinquena edició dels Premis Ateneus.

Lluïsos d'Horta ens vam presentar a quasi totes les modalitats:

- Al Premi Jove Proposa vam presentar el projecte **Grup de Teatre Musical de Joves de Lluïsos**, que va guanyar el segon premi. El premi el van recollir la directora de teatre del grup Paula Casanovas a la que van acompanyar Nurria Raso, Gerard Vidal, Laura Martínez, Pablo Martínez i Dani Verges. El premi està dotat amb 900 €.
- Al Premi als Mitjans de Comunicació vam presentar el projecte **Sistema de comunicació integral de Lluïsos d'Horta** que va guanyar el tercer premi. Va recollir el premi Miquel Angel Aguilar.
- Al Premi Creativitat Artística vam presentar el projecte **Plomes, Dimonis i Pastorets**.
- Al Premi a la Capacitat d'Innovació vam presentar el projecte **Òpera de Cine**.

Premi Jove Proposa 2014

Lluïsos d'Horta estem molt orgullosos per haver estat premiats en aquest concurs, pel reconeixement que representa a la tasca que fem dia a dia dins la nostra entitat.

Premi Mitjans de Comunicació 2014

La Junta

EL CONTE DEL SOCI

Contraban

El pare surt a primera plana de tots els diaris i no pas per heroï! Els Borrell sempre ens hem distingit per la seriositat i l'honradesa i ara haig d'acceptar que tanquin el pare en un sanatori mental perquè ja no té edat per anar a la presó.

Tots els del poble que han assistit al judici estan protestant; els deu semblar poc el càstig que li posen. Pobre pare, me'l miro abatut, plorós. No n'està pas de boig!

Ara, aquest cop l'ha feta grossa! No està bé que hagi deixat borni al veí de la nostra finca, ni que, en defensa seva, hagi dit que si li ha enviat un ull a fer punyetes és perquè anava sense les "antiparres", que si no... Tot això no l'ha ajudat gens ni mica.

Jo visc a Barcelona des que, acabada la carrera d'agrònom vaig decidir que no volia viure sempre al poble. Quan encara vivia la mare, tots estàvem molt bé, però ara, ja fa massa temps que l'home viu massa sol i no és aquest el primer problema que s'ha buscat. En aquests darrers temps gasta un geni que és preocupant, però no ens pensàvem que arribaria fins aquest punt...

El cas és que el pare i en Julià, molt amics no ho van ser mai. El llindar de les terres ha estat sempre un problema a tot arreu. No és pas el primer cop que es fa un judici per un pam de terra de més o de menys. Davant del jutge s'han destapat tots

els petits greuges que han anat arrossegant anys i anys. He sabut coses que desconeixia: resulta que la mare havia estat la promesa d'en Julià Boira, el veí borni, i el pare s'hi ficà pel mig. Les terres, a les que jo no veia massa profit, amagaven el seu valor real sota l'aparença de pastures, pel que avui sé, el camí que mena a França tenia el seu valor pel contraban que s'hi feia. Jo no en sabia res. Resumint: el pare vol les terres per pastures i en Julià, que ha perdut el nord i somnia en el passat, creu que encara pot anar traficant quimeres. Quin parell! Potser ha estat un atenuant l'avançada edat dels dos. No hi ha un pam de net!

Ara, des de fa poc temps, a tots els propietaris del poble els ha agafat la mania de vendre perquè, la veritable fortuna es fa construint segones residències. Això és massa pels pobres vells que van aprendre que el secret de la nostra fortuna era el terrós. Jo, quan m'ho comentaven, no deia ni sí ni no. Ves, per què els havia de fer enfadar?

Avui, passar tabac per la frontera, no té raó de ser. S'ha acabat! Les pastures pel bestiar no rendeixen! Ben mirat, jo ho vendria tot! Però no li diré res al pare. Després d'aquest disgust ja s'adonarà que, per més que ho vulgui, res no tornarà a ser com abans!

Text: Montserrat Reguard

Sòcia núm. 313

Dibuix: Clara Solé

Sòcia núm. 225

Sant Antoni Abat

17 de gener

És conegut per Sant Antoni del porquet. Segons una vella tradició, quan Sant Antoni obrava miracles per la Tebaida, va visitar Barcelona per curar la filla del governador de Barcelona. Va enfilem-se dalt d'un núvol i amb una alenada arribà a la ciutat i guarí la noia (els núvols llargs i afuats porten el nom de *barquetes de Sant Antoni*). I vet aquí que se li presentà una truja amb un garrí a la boca que no podia caminar perquè era esguerrat i camatort. La truja el posà davant del Sant que el va be-neir i restà guarit. El garrí el va seguir sempre. Sant Antoni se'l té com a patró dels animals. El dia de la seva festa hi ha la cavalcada dels Tres Tombs.

*Dels sants de gener, Sant Antoni és el primer.
Sant Antoni del porquet és el primer Sant del fred.
El disset és Sant Antoni i el vint és Sant Sebastià;
qui bones obres farà no tindrà por del dimoni.*

Per Sant Antoni, cargols amb allioli.

Sant Antoni se'n va a l'oli; gira la mà troba Sant Sebastià; Sant Sebastià reganya les dents, troba Sant Vicenç; Sant Vicenç se'n va a palau, troba Sant Pau; Sant Pau se'n va a Niudolera, troba la Mare de Déu Candelera.

17/1/1271 = Signatura del primer tractat de què es té constància entre la Corona d'Aragó i Tunis per part del rei Jaume I el Conqueridor i el sultà Al-Mustansir.

1783 = La Convention Nationale francesa decideix, per un vot de diferència (361 a favor i 360 en contra) condemnar a mort el rei Lluís XVI

1961 = El Congo: Patrice Lumumba, líder nacionalista congolès, va ser assassinat a Elisabeth-ville juntament amb dues persones més, en presència del president i diverses personalitats polítiques de Katanga.

1966 = Dos avions dels EUA col·lideixen sobre la província d'Almeria i cauen quatre bombes atòmiques, tres a la rodalia de Palomares i una altra prop d'Almeria. Es va trigar tres mesos a recuperar-les.

1991 = Guerra del Golf Pèrsic: avions dels EUA bombardegen Bagdad per obligar l'Iraq a retirar-se de Kuwait.

Dora Serra

El cos humà V

(copiat del llibre "El nom de cada cosa" de Mª Dolors Bordas, Jacint Matas i Emili Teixidor)

El nas

què podem fer amb el nas?

Respirem, olorem (hi ha coses que no fan olor: el vidre, l'aigua...) altres però la tenen molt forta: les flors, el menjar, els perfums, la terra mullada, el fum, el gas, la pintura, etc. nosaltres també fem la nostra olor (de sanó, de colònia). El camp fa una flaire característica i la mar també.

Per flairar millor ens apropem i respirem ben fort.

Les persones tafaneres fiquen el nas per tot arreu; les que a penes es deixen veure: treuen el nas per un forat. Quan tenim una cosa molt a prop diem: ho tenim davant del nas. Quan ens trobem amb algú: hem topat nas a nas. De les persones curtes de gambals: no hi veuen **més enllà del nas. De les que s'enutgen fortament: els puja la mosca al nas.**

Als perfumistes els cal tenir un bon olfacte. Alguns menjars ens agraden perquè fan bona olor. Tot i que podem flairar les coses llunyanes, no podem seguir el rastre. Només alguns animals poden fer-**ho: el gos d'atura, el de presa...**

Qui té nas? Els homes, les dones, els nens. Els animals tenen musell o morro. Les plantes i les coses no tenen nas, no poden olorar ni el seu propi perfum.

Oh la punta del teu nas _ del teu nas majestuós,
oh la punta del teu nas _ boterut, lluent i gras!
Té uns colors molt exquisits _ que conviden al descans
té uns colors molt exquisits _ incitants per als mosquits.
De l'hivern amb les fredors _ va afilant-se lentament,
de l'hivern amb les fredors _ va perdent els bells colors.
De mil nassos desiguals _ com el teu cap més n'he vist,
que amb sos tocs esculturals _ sembla el nas dels immortals...
Guerau de Liost

Si troba un brotet de menta _ caminant per un arený,
amb l'olor ja s'accontenta _ qui dia passa any empeny
Josep Maria de Segarra

Del guaret arribaven _ aspres olors de pols i fum de fullaca.
Salvador Espriu

Per caminets de muntanya _ hi ha estepes i bruc florit.
Cinc tarongers fan perfum _ vora la torre quadrada.
Marià Manent

Romaní del caminet, _ herba humil, floreta blava.
Vora la vinya has crescut, _ entre el mar i la muntanya.
Adéu, adéu, romaní _ quina olor tan bona escampes!
La terra t'ha dat l'alè _ i la mar la marinada
Tomàs Garcés

Color i olor una mateixa cosa _ i seny formal; poma, taronja i rosa.
J.M. López-Picó

Dora Serra

Lliçons d'ortografia

L'apòstrof

L'apòstrof és un signe gràfic consistent en una coma volada (') que serveix per assenyalar l'elisió d'algunes lletres (Elisió: (elidir) suprimir en la pronunciació o en l'escriptura un so o una lletra d'un mot).

Posarem apòstrof:

Article **el**: ex. L'armari, l'invent, l'ou, l'ullal, l'ignasi, l'hivern, l'hàmsster, l'hoquei, l'handbol, l'hospital, l'ió, l'1, l'11, l'snack, l'stretch, l'IVA.

(excepcions)

Davant **h** aspirada: el Hilton, el hegelianisme, el hardware, el hobby.

Davant **i, u**, consonàntiques: el iode, el iogurt, el iemen, el hiat, el uadi.

Article **la**:

Davant les vocals **a, e, o**. Ex. L'àvia, l'Emília, l'herència, l'oportunitat, l'ONU.

Davant **i, u**, només quan són tòniques. Ex. L'illa, l'Índia, l'única, l'ungla, l'Úrsula.

L'article **la** NO s'apostrofa en els casos següents: la italiana, la hisenda, la universitat la Immaculada (però sí l'Imma) la Isabel, la Irene.

Davant **i, u**, consonàntiques precedides o no de **h**. Ex. La iaia, la iarda, la iuca, la hiena, la UEFA.

Davant **h** aspirada. Ex. La hippy.

En els mots: la host, la ira, la una (hora) la Haia.

En els noms de lletra: la a, la o, la ela.

En els mots que comencen en **a** indicant "el contrari de", "sense". Ex. La asimetria, la anormalitat.

Noms que canvien de significat segons el gènere

Un editorial (article) una editorial (empresa)

El fi (objectiu, finalitat) la fi (acabament)

El llum (aparell) la llum (claror)

Un ordre (contrari de desordre) una ordre (manament)

El paleta (ofici) la paleta (pala petita)

El planeta (astre) la planeta (destí d'una persona)

El pols (batec) la pols (partícules)

El post (terme militar) la post (peça de fusta)

El pudor (modèstia) la pudor (ferum, mala olor)

El salut (salutació) la salut (trobar-se bé)

El son (dormida) la son (ganes de dormir)

El talent (moneda, aptitud intel·lectual) la talent (gana, apetit)

El terra (sòl, paviment) la terra (esfera terrestre, camp, sorra...)

El vall (excavació, fossat) la vall (depressió entre muntanyes)

El vocal (membre d'una junta; si és dona la vocal) la vocal (lletra)

El cremallera (ferrocarril) la cremallera (barra dentada, fermall)

El delta (terme geogràfic) la delta (lletra grega)

El guia (persona, en cas de dona la guia) la guia (llibre, objecte, document, acció de guiar)

El levita (persona) la levita (peça de roba)

Llegit als diaris

Llegit als diaris durant els mesos de gener, febrer i març 2015:

Gener 2015

Els hospitals catalans van tancar el 2014 amb un rècord històric en assolir la xifra de 908 trasplantaments d'òrgans, gràcies a l'increment de donants i a l'èxit de la coordinació de tota la xarxa hospitalària i del sistema d'emergències mèdiques.

Metges Sense Fronteres denuncia el preu de les vacunes. En la darrera dècada el cost de vacunar un infant en un país en via de desenvolupament s'ha multiplicat per 68. **La millor vacuna.** Segons l'ONG, un paquet complet de vacunes costava el 2001 0,57 euros, mentre que ara val 39,25 euros i, d'això, en responsabilitza les grans companyies farmacèutiques, que **han augmentat els preus a donants i països pobres d'aquelles vacunes amb les quals guanyen milions de dòlars els països rics.**

Ens trobem situacions irracionals en què països en via de desenvolupament com ara el Marroc i Tunísia paguen per una vacuna contra el pneumococ un preu molt més car que França.

Vint anys de la mort de Jaume Perich, un dels humoristes gràfics catalans més àcids, crítics i clarividents de la segona meitat del segle XX.

Les urnes otorguen una victòria històrica a la coalició d'esquerres grega Syriza, el partit antiausteritat liderat per Alexis Tsipras, que es va imposar amb claredat en les eleccions legislatives. **Estem recuperant la nostra dignitat, la nostra sobirania.**

Febrer 2015

El bisbe de Girona, Francesc Pardo, va tornar a defensar el dret a decidir dels catalans i, al mateix temps, va reclamar **més diàleg i ne-**

gociació entre el govern espanyol i el català per trobar una solució. Ara fa uns mesos va fer una crida a la participació en la consulta del 9-N. Va demanar als polítics que segueixin **el camí** que el poble els digui.

Març 2015

Amb un **hola, família** començava el seu programa. i l'acabava amb el cèlebre **paraula de Stone.**

El periodista i crític musical Jordi Tardà, mor per problemes respiratoris als 60 anys, va consolidar una manera de fer periodisme musical a la ràdio en català amb el programa **Tarda Tardà**, que s'ha emès durant **30 anys a Catalunya Ràdio** i que era el programa radiofònic de rock més veterà a Europa. El crític, locutor, promotor musical escriptor i col·leccionista d'objectes relacionats amb la música, cosa que l'havia portat a organitzar durant vint anys la popular Fira del Disc i del Col·leccionisme. L'èxit d'aquestes fires, famoses per

les seves subhastes de *memorabilia*, era molt gran, com ho demostra la xifra de les 83.000 persones que van passar per l'última edició barcelonina.

El nou pla d'usos del casc antic d'Horta, aprovat inicialment. La normativa restringeix algunes activitats, com ara les recreatives musicals.

La normativa fixa també la protecció d'aquelles activitats que tenen un caràcter històric, social i cultural propi del barri d'Horta, com són l'*Ateneu Hortenc*, el *Foment Hortenc* i els *Lluïsos d'Horta*, als quals se'ls permetrà fer reformes *que tinguin per objecte una millora de les condicions dels centres (sanitàries, de seguretat o acústiques) que podran suposar un increment de l'aforament que no superi en un 50% l'actual.*

Mor l'actriu i directora teatral Rosa Novell (Barcelona, 1953) a Barcelona víctima d'un càncer. Considerada una diva dalt dels escenaris però també com a directora teatral, va gaudir fins l'últim moment de la seva passió, i el novembre passat, tot i haver perdut la visió com a con-

seqüència de la malaltia, va interpretar *L'última trobada* de Sandor Marai al Teatre Romea de Barcelona.

Rosa Novell es va llicenciar en Filologia a la UAB i es va formar a l'Institut del Teatre. Va debutar als escenaris el 1974 amb *Les Troianes*, d'Eurípides. Entre els muntatges en els quals va actuar destaquen *La senyora florentina i el seu amor Homer*, *Memorias de Adriano*, *La plaça dels herois*, *El balcó*, *Al vostre gust* o *Oh, els bons dies*. També va actuar a les dues obres en català de la seva parella, Eduardo Mendoza: *Restauració* (1990) i *Greus qüestions* (2004).

El 1997 va debutar com a directora amb *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà i l'any següent va guanyar el premi de la crítica pel seu muntatge *d'Olga sola*, de Joan

Brossa. Entre les obres que va portar a escena hi ha textos de Molière (*Les dones sàvies*) o *Fi de partida* de Samuel Beckett.

A més, va sèries de televisió catalanes com *El cor de la ciutat*, *Nissaga de poder* o *Germanes de sang*, Rosa Novell també va fer carrera cinematogràfica treballant amb directors com Ventura Pons, a la pel·lícula *El perquè de tot plegat* (1995), Vicente Aranda, a la cinta *Llibertàries* (1996) o Jaime Chávarri, que la va dirigir a *L'any del diluvi* (2004). El 1978 va actuar al nostre teatre del Lluïsos d'Horta amb l'obra *Antígona* de Salvador Espriu, amb el *Grup d'estudis teatrals d'Horta* dirigida per el Pep Montanyes, en el paper d'Ismene, germana d'Antígona.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu